

U z n e s e n i e

Najvyšší súd Slovenskej republiky vo veci starostlivosti o maloletého **O. S.**, narodeného X., zastúpeného kolíznym opatrovníkom Ú. P., S. V a R. v B., dieťa rodičov: matky L. S., bývajúcej v B. a otca L. S., bývajúceho vo S., zastúpeného JUDr. I. B., advokátkou v B., **o zvýšenie výživného**, vedenej na Okresnom súde Bratislava II pod sp.zn. 49 P 109/2008, o dovolaní otca maloletého proti rozsudku Okresného súdu Bratislava II z 13. októbra 2008 č.k. 49 P 109/2008-82, takto

r o z h o d o l :

Konanie o dovolaní otca maloletého proti rozsudku Okresného súdu Bratislava II z 13. októbra 2008 č.k. 49P 109/2008-82 **z a s t a v u j e**.

Žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov dovolacieho konania.

O d ô v o d n e n i e

Okresný súd Bratislava II rozsudkom z 13. októbra 2008 č.k. 49 P 109/2008-82 zvýšil vyživovaciu povinnosť otca na maloletého O. S., narodeného X. zo sumy 700,-- Sk mesačne na sumu 2 000,-- Sk mesačne, ktorú sumu mu uložil uhrádzať vždy do 15-teho dňa v mesiaci do rúk matky, počnúc dňom 1. apríla 2008. Zročné výživné vo výške 6 000,-- Sk (po započítaní 1 800,-- Sk) za obdobie od 1. apríla 2008 do 30. septembra 2008 povolil otcovi splácať v mesačných splátkach po 300,-- Sk, spolu s bežným výživným do rúk matky, vždy do 15-teho dňa v mesiaci, počnúc dňom 1. októbra 2008. Týmto zmenil rozsudok Okresného súdu Spišská Nová Ves zo dňa 28. septembra 1993 sp.zn. Nc 159/1993 v časti o výživnom. O trovách konania rozhodol tak, že žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov konania.

Proti tomuto rozsudku okresného súdu podal otec maloletého dieťaťa dňa 15.4.2009 dovolanie z dôvodu, že napriek tomu, že sa súdu ospravedlnil za neúčast' na pojednávaniach, pretože bol v zahraničí počas obdobia od júna 2008 do 15.11.2008, kde si hľadal prácu, súd mu predvolanie na pojednávanie nedoručil, ani sa o to nepokúsil a bez jeho vedomia dňa 13.10.2008 pojednával ďalej tak, že mu ustanovil opatrovníka. Poukázal na to, že súd pojednával bez jeho účasti na základe jeho návrhu zaslaného e-mailom, keď v dobrej viere, že si nájde prácu v zahraničí, navrhol zvýšenie výživného na sumu 2 000,-- Sk, ktorý však podaním z 25.10.2008 zoberal späť. Súdom ustanovený opatrovník za neho sa však vzdal odvolania v ten istý deň, čiže svoju úlohu vykonával len formálne, čím ho pripravil o právo predložiť súdu nové dôkazy, ktoré však následne 25.10.2008 na súd podal. Navrhol, aby dovolací súd napadnutý rozsudok zrušil a vrátil vec okresnému súdu na ďalšie konanie.

Najvyšší súd Slovenskej republiky preskúmal dôvodnosť podaného dovolania a zistil, že toto dovolanie nespĺňa zákonom požadované procesné podmienky na vecné preskúmanie napadnutého rozhodnutia v dovolacom konaní.

V prejednávanej veci dovolanie smeruje proti rozsudku, ktorým rozhodol okresný súd o zvýšení výživného na maloleté dieťa.

Podľa § 236 ods. 1 O.s.p. dovolaním možno napadnúť právoplatné rozhodnutia odvolacieho súdu, pokiaľ to zákon pripúšťa.

Podľa § 10a ods. 1, 2 O.s.p. o dovolaniach proti rozhodnutiam krajských súdov ako odvolacích súdov rozhoduje Najvyšší súd Slovenskej republiky a o dovolaniach proti rozhodnutiam Najvyššieho súdu Slovenskej republiky ako odvolacieho súdu rozhoduje iný senát tohto súdu.

V tomto ustanovení Občianskeho súdneho poriadku je upravená funkčná príslušnosť Najvyššieho súdu tak, že tento súd je príslušný rozhodovať o dovolaniach vtedy, ak je dovolaním napadnuté rozhodnutie krajského súdu vydané v odvolacom konaní. Zhodne s tým je podľa § 236 ods. 1 O.s.p. spôsobilým predmetom dovolania len také rozhodnutie súdu, ktorým tento súd rozhodoval v konaní o odvolaní proti rozhodnutiu súdu prvého stupňa. Rozhodnutie okresného súdu o zvýšení výživného na maloleté dieťa však nemožno považovať za rozhodovanie odvolacieho súdu.

Z uvedeného je teda zrejmé, že Najvyšší súd Slovenskej republiky nie je funkčne príslušný k rozhodovaniu o dovolaní, ktorým bol napadnutý uvedený rozsudok okresného súdu, lebo toto rozhodnutie nebolo vydané v odvolacom konaní.

Súd je povinný kedykoľvek za konania prihliadať na to, či sú splnené podmienky konania, predovšetkým či patrí veci do právomoci súdu, ak je daná jeho vecná alebo funkčná príslušnosť (§ 103, § 104 O.s.p.). Pokiaľ sa jedná o taký nedostatok podmienky konania, ktorý nemožno odstrániť, súd konanie zastaví.

V danom prípade je v občianskom súdnom konaní upravená funkčná príslušnosť na rozhodovanie o dovolaní tak, že jediným príslušným súdom je Najvyšší súd Slovenskej republiky, a pokiaľ nie je príslušný tento súd, nie je iný súd, ktorý by mohol v tejto veci rozhodovať.

Z uvedeného vyplýva, že ide o neodstraniteľný nedostatok podmienky konania, lebo Najvyšší súd Slovenskej republiky nie je funkčne príslušný a nie je tu iný príslušný súd, príp. orgán, ktorému by bolo možno vec postúpiť, súd preto konanie zastavil (§ 104 v spojení s § 243c O.s.p.) bez toho, aby mohla byť preskúmaná vecná správnosť napadnutého rozhodnutia.

Nad rámec uvedeného poukazuje dovolací súd na tú skutočnosť, že opravný prostriedok označený ako dovolanie proti rozsudku okresného súdu, ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 30.10.2008, podal otec maloletého až 14.4.2009.

O trovách dovolacieho konania rozhodol podľa § 146 ods. 1 písm. c/ O.s.p. v spojení s § 243b ods. 5 O.s.p.

P o u č e n i e : Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.

V Bratislave 24. marca 2010

JUDr. Vladimír Magura, v.r.
predseda senátu

Za správnosť vyhotovenia :

Adriána Borovská